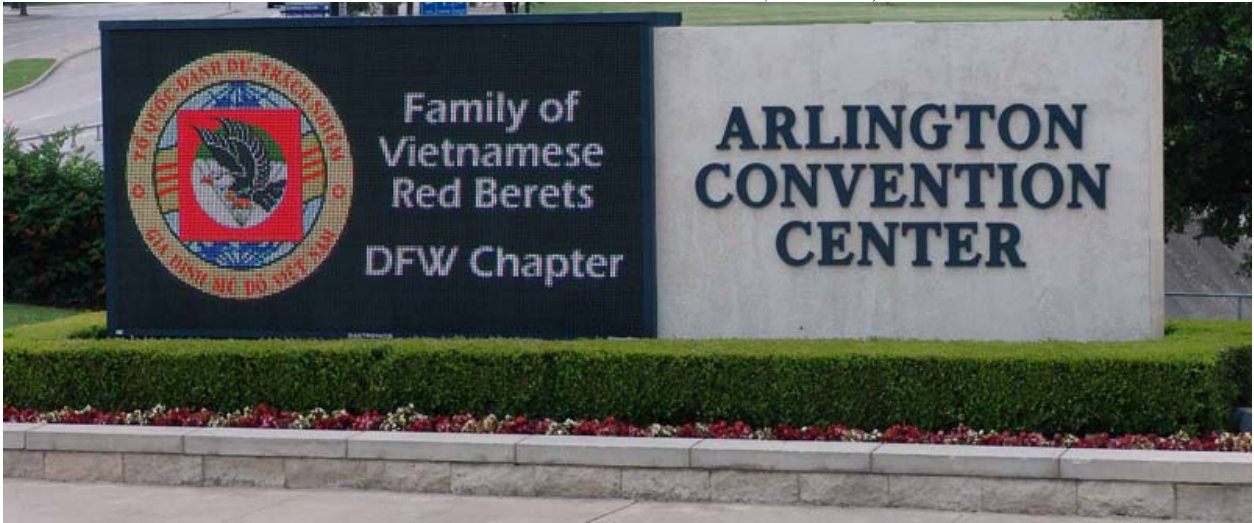

TÔI ĐI DỰ ĐẠI HỘI NHẢY DÙ

NGUYỄN T. KIỀU HẠNH

*Không là gió mà bay trên gió
Không là mây mà ngạo nghễ đường mây*
(MD/HHC)

Trong những ngày nắng hạ chứa chan, hòa lẫn với tiếng chuông chùa tịnh đạm sau mỗi chủ nhật về. Tôi thầm mong đời mình được yên tĩnh như tiếng chuông mang bình yên đến cho muôn loài. Hôm nay tôi về nhà hơi trễ, ngồi trên xe, nghe đài phát thanh 890 AM thông báo Nhảy Dù Dallas/Fort Worth tổ chức Đại Hội Kỳ thứ 30 cùng với Cố Vấn Mỹ đơn vị 162, thêm phần giúp vui văn nghệ có một số ca sĩ mà tôi ưa thích như tiếng hát DTL và NH.

Cảm hứng đã dâng tràn quên đi hoàn cảnh hiện tại, về đến nhà, tôi gọi phone cho Ban Tổ Chức để hỏi thêm chi tiết và họ đã tận tâm mời tham dự làm tôi rất phấn khởi, tôi đã ghi tên lấy vé ngay, dù rằng mình đi như vậy cũng lẻ loi, mặc dù cảm mến những anh lính mũ đỏ từ lâu, nhưng tôi vẫn cảm thấy hơi sợ sệt. Cố gắng lên, dầu sao mình cũng là thân hữu Nhảy Dù mà, các anh ấy đã cố gắng được suốt cuộc đời lính gian khổ, làm quen hay ủng hộ các anh ấy cũng là một ...bổn phận công dân mà! Tôi mua vé chỉ dự đêm Thứ Bảy nhưng không ngờ tôi cũng được mời tham dự thêm tối Thứ Sáu tiền đại hội tại nhà hàng Thanh Thanh, thật như là người thân thiết.

Đến nơi, thấy toàn một rừng áo hoa mũ đỏ, vừa oai phong vừa dễ thương, tôi thấy có vài người quen cùng tham dự, nên cũng bớt vẻ hồi hộp. Tôi giờ đây bỗng thấy mình đang mạnh dạn hòa nhập vào nếp sống nhà binh, ngăn ngủi mà thân tình, có lẽ hình ảnh hiên ngang của những người lính Nhảy Dù đã tăng lực cho tôi, giống như ngày xưa các anh là niềm tin của đồng bào, đánh giặc để bảo vệ quốc gia. Tôi ao ước có một chiếc mũ đỏ để đội lên đầu, để hòa nhập vào dòng sinh động đang diễn ra trước mắt. Muốn chụp hình những anh lính Dù nhưng lại tiếc không có máy ảnh, đành xữ dụng Iphone....Tôi không có hình gì cả để làm kỷ niệm với lính Dù, nghĩ cũng hơi luyến tiếc vì mất đi cơ hội ghi lại những hình ảnh hào hùng và cảm động như thế này, vì sau này sẽ ít khi có dịp hội ngộ với hai ba trăm người lính Dù Việt Mỹ như tối nay.

Nguyên ngày Thứ Bảy, tôi trông đợi và sửa soạn thật đẹp để sớm gặp lại mấy người tôi mới quen đêm qua. Đúng 5 giờ chiều Thứ Bảy, tôi đến Arlington Convention Center Grand Hall, nơi tổ chức tiệc liên hoan đại hội. Vừa đến cửa tôi trông thấy một bảng hiệu điện tử thay đổi với vòng tròn hình

con ó Vietnamese Red Berets Reunion thật ngộ nghĩnh. Phòng tiếp tân trang trí logo của các đơn vị thuộc Sư Đoàn Nhảy Dù như làm sống lại những hình ảnh oai hùng của người lính Dù trong thời chiến tranh Việt Nam. Khi bước vào đại sảnh đường, tôi mới thấy sự to lớn mà ít có hội đoàn nào dám tổ chức tại nơi sang trọng và rộng lớn như vậy, tôi thầm nghĩ mấy ông Nhảy Dù này chơi bạo thật. Từ cách trang trí cho đến lối sắp xếp bàn ghế thật tế nhị, bàn nào cũng trải khăn và có hai là cờ Việt Nam Cộng Hòa và Hoa Kỳ khổ nhỏ, thật trân trọng và lịch sự. Sân khấu thì rộng rãi với cái phông ghi hình ảnh những cánh dù no gió, hai là quốc kỳ Việt Nam Cộng Hòa trải dài từ hai bên sân khấu và phía trên là lời chào mừng đại hội Nhảy Dù lần thứ 30, còn ban nhạc thì được sắp bên cạnh để không làm phá vỡ cái không gian trang trọng trên sân khấu, thật khó quên cách thức trình bày này.

Lễ chào quốc kỳ Hoa Kỳ và Việt Nam Cộng Hòa diễn ra với đầy đủ nghi thức của các buổi lễ lớn làm tôi cảm thấy mình thật nhỏ bé trong đại gia đình quân lực Việt Nam Cộng Hòa, và tôi đã thật sự kiêu hãnh được là thân hữu trong Gia Đình Mũ Đỏ. Ban tổ chức cũng đã không quên nhắc nhở đến những thành công của các phu quân đều có hình ảnh người vợ lính phía sau âm thầm hỗ trợ, làm tôi cũng cảm thấy vui lây. Những sự việc diễn ra trong buổi liên hoan đã làm tôi thật sự cảm động, tình đoàn kết Nhảy Dù được trân trọng không chỉ bằng lời nói mà trong cả hành động. Nhìn các anh hát những bài hùng ca làm tôi nghĩ chấn ngày xưa các anh còn oai phong hơn thế này nữa, các anh đã mang những bài hùng ca này đi vào cuộc chiến như một trách nhiệm của người trai thời loạn, cố gắng làm tròn bổn phận giống như truyền thống của binh chủng Nhảy Dù, và chúng tôi sẽ không bao giờ quên các anh, những người lính quốc gia.

Đêm hội ngộ Nhảy Dù Việt Nam và Cố Vấn Hoa Kỳ mang đến cho tôi nhiều suy nghĩ, quân lực Việt Nam Cộng Hòa lúc nào cũng đầy nhiệt tình với tổ quốc, các anh Nhảy Dù yêu nước vẫn duy trì tình đoàn kết của quân đội quốc gia trong suốt 30 kỳ đại hội Nhảy Dù, xin cảm ơn anh, người lính Mũ Đỏ VNCH, trong tim tôi, các anh vẫn mãi tồn tại và hào hùng như ngày nào.